

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. birželio 22 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo — Valstybės pagalba — Elektriniai buitiniai prietaisai — Restruktūrizavimo pagalba — Sprendimas, kuriuo pagalba pripažįstama suderinama su vidaus rinka, jeigu laikomasi tam tikrų sąlygų — Sprendimas, priimtas Bendrajam Teismui panaikinus ankstesnį sprendimą dėl tos pačios procedūros — Konkrečios sąsajos nebuvimas — Didelio poveikio konkurencinei padėčiai nebuvimas — Nepriimtinumai“

Byloje T-118/13

Whirlpool Europe BV, įsteigta Bredoje (Nyderlandai), atstovaujama advokatų F. Wijckmans ir H. Burez,

ieškovė,

palaikoma

Electrolux AB, įsteigtos Stokholme (Švedija), atstovaujamos advokatų F. Wijckmans ir H. Burez,

įstojusios į bylą šalies,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą L. Flynn, É. Gippini Fournier ir P.-J. Loewenthal,

atsakovę,

palaikomą

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos G. de Bergues, D. Colas ir J. Bousin,

ir

Fagor France SA, įsteigtos Rueil-Malmaison (Prancūzija), atstovaujamos advokatų J. Derenne ir A. Müller-Rappard,

įstojusios į bylą šalies,

dėl pagal SESV 263 straipsnį pateikto prašymo panaikinti 2012 m. liepos 25 d. Komisijos sprendimą 2013/283/ES dėl valstybės pagalbos SA.23839 (C 44/2007), kurią Prancūzija skyrė įmonei „FagorBrandt“ (OL L 166, 2013, p. 1),

* Proceso kalba: anglų

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kuriį sudaro pirmininkas M. E. Martins Ribeiro, teisėjai S. Gervasoni ir L. Madise (pranešėjas),

posėdžio sekretorius L. Grzegorzczak, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. lapkričio 24 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 Ieškovė *Whirlpool Europe BV* (toliau – *Whirlpool*) veikia didelių elektrinių buitinių prietaisų gamybos ir pardavimo sektoriuje.
- 2 2007 m. rugpjūčio 6 d. raštu Prancūzijos Respublika pranešė Europos Komisijai apie 31 milijono EUR restruktūrizavimo pagalbos *FagorBrandt SA*, dabar – *Fagor France SA* (toliau – *FagorBrandt* arba naudos gavėja), projektą.
- 3 2007 m. spalio 10 d. raštu Komisija pranešė Prancūzijos Respublikai apie savo sprendimą pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą oficialią tyrimo procedūrą (OL C 275, 2007, p. 18).
- 4 2007 m. gruodžio 14 d., 2008 m. vasario 26 d. ir kovo 12 d. raštais *Electrolux AB*, taip pat veikianti didelių elektrinių buitinių prietaisų gamybos ir pardavimo sektoriuje, pateikė pastabas.
- 5 2007 m. gruodžio 17 d. raštu *Whirlpool* pateikė pastabas.
- 6 2008 m. spalio 21 d. Sprendimu 2009/485/EB dėl valstybės pagalbos C 44/07 (ex N 460/07), kurią Prancūzija numato skirti įmonei *FagorBrandt* (OL L 160, 2009, p. 11), Komisija leido teikti pagalbą, be kita ko, su sąlyga, kad *FagorBrandt* penkeriems metams sustabdys prekių ženklų „Vedette“ pažymėtų šaldytuvų, šaldiklių, valgio gaminimo įrangos ir indaplovių teikimą rinkai.
- 7 2012 m. vasario 14 d. Sprendimu *Electrolux / Komisija* (T-115/09 ir T-116/09, EU:T:2012:76), priimtu išnagrinęjus *Electrolux* ir *Whirlpool* pateiktus ieškinius, Bendrasis Teismas panaikino Sprendimą 2009/485, konstatavęs, kad Komisija padarė akivaizdžių vertinimo klaidų, nes atsižvelgė į netinkamą kompensuojamąją priemonę (*Brandt Components* perdavimas) ir neišnagrinėjo šio sprendimo 2 punkte minėtos pagalbos, apie kurią pranešta, ir kitos pagalbos, kurią Italijos Respublika suteikė *FagorBrandt* per jos dukterinę bendrovę *FagorBrandt Italia* (toliau – Italijos pagalba), daromo bendro poveikio konkurencijai.
- 8 Priėmus 2012 m. vasario 14 d. Sprendimą *Electrolux / Komisija* (T-115/09 ir T-116/09, EU:T:2012:76) 2012 m. liepos 25 d. Komisija priėmė Sprendimą 2013/283/ES dėl valstybės pagalbos SA.23839 (C 44/2007), kurią Prancūzija skyrė įmonei „FagorBrandt“ (OL L 166, 2013, p. 1, toliau – ginčijamas sprendimas), kuriame pagalbą, apie kurią pranešta, pripažino suderinama su vidaus rinka (toliau – ginčijamame sprendime nurodyta pagalba arba ginčijama priemonė) tame sprendime išdėstytomis sąlygomis.
- 9 Ginčijamame sprendime išnagrinęjusi bendrą ginčijamos priemonės ir Italijos pagalbos poveikį (85–88 konstatuojamosios dalys) Komisija iš esmės nusprendė, kad *Brandt Components* perdavimo (kuris Sprendime 2009/485 pripažintas kompensuojamąja priemone) ir prekių ženklų „Vedette“

pažymėtų prekių (valgio gaminimo, šaldymo įrangos, indaplovių) teikimo rinkai sustabdymo penkeriems metams (kuris nustatytas Sprendimu 2009/485) nepakanka, kad būtų visiškai išvengta per didelio konkurencijos iškraipymo (100 ir 112 konstatuojamosios dalys). Šiomis aplinkybėmis ji nusprendė nustatyti ginčijamos priemonės suderinamumo sąlygą – papildomiems trejiems metams pratęsti prekių ženklu „Vedette“ pažymėtų prekių teikimo rinkai sustabdymą (112 konstatuojamoji dalis). Ji manė, kad vienos šios priemonės pakanka, jog būtų proporcingai sumažintas neigiamas poveikis konkurencijai, atsiradęs suteikus pagalbą (117 konstatuojamoji dalis), ir kompensuotas bendras ginčijamos priemonės ir Italijos pagalbos poveikis (118 konstatuojamoji dalis).

10 Ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies tekstas yra toks:

„1 straipsnis

Pagalba, kurią [Prancūzijos Respublika] numato skirti įmonei „FagorBrandt“, siekianti 31 milijoną EUR, yra suderinama su vidaus rinka, jei įgyvendinamos 2 straipsnyje nustatytos sąlygos.

2 straipsnis

1. Prancūzijos valdžios institucijos turi sustabdyti šio sprendimo 1 straipsnyje nurodytos pagalbos išmokėjimą įmonei „FagorBrandt“ tol, kol iš pastarosios nebus faktiškai susigrąžinta 2003 m. gruodžio 16 d. Komisijos sprendime 2004/343/EB nurodyta nesuderinama pagalba.

2. Įmonės „FagorBrandt“ restruktūrizavimo planas, apie kurį [Prancūzijos Respublika] pranešė Komisijai 2007 m. rugpjūčio 6 d., turi būti visiškai įgyvendintas.

3. „FagorBrandt“ pasiūlytas 31,5 mln. EUR įnašas į restruktūrizavimo išlaidas turės būti padidintas 3 190 878,02 EUR ir šios sumos palūkanomis, skaičiuojamomis nuo dienos, kai Italija suteikė pagalbą „FagorBrandt“, iki 2008 m. spalio 21 d. Šis įnašas turės būti padidintas iki nustatytos įmonės restruktūrizavimo pabaigos dienos – 2012 m. gruodžio 31 d. Prancūzijos valdžios institucijos privalės pateikti šio padidinimo įrodymą praėjus ne daugiau kaip dviem mėnesiams nuo 2012 m. gruodžio 31 d.

4. „FagorBrandt“ aštuoneriems metams sustabdo „Vedette“ prekių ženklu pažymėtos šaldymo ir valgio gaminimo įrangos bei indaplovių tiekimą [rinkai].

5. Siekdama užtikrinti šio straipsnio 1–4 dalyse nustatytų sąlygų vykdymą Prancūzija, pateikdama kasmetines ataskaitas, praneša Komisijai apie įmonės „FagorBrandt“ restruktūrizavimo eigą, 1 dalyje aprašytos nesuderinamos pagalbos susigrąžinimą, suderinamos pagalbos išmokėjimą ir kompensuojamųjų priemonių įgyvendinimą.

3 straipsnis

[Prancūzijos Respublika] per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos informuoja Komisiją apie priemones, kurių ėmėsi jam įgyvendinti.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Prancūzijos Respublikai.“

Procesas ir šalių reikalavimai

11 2013 m. vasario 20 d. ieškovė Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė šį ieškinį.

- 12 2013 m. birželio 6 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu raštu *Electrolux* paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti ieškovės reikalavimų. 2013 m. birželio 25 d. ir liepos 8 d. raštais *FagorBrandt* ir Prancūzijos Respublika paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 13 2013 m. rugsėjo 11 d. nutartimis Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininkas patenkino *Electrolux*, *FagorBrandt* ir Prancūzijos Respublikos prašymus leisti įstoti į bylą.
- 14 2013 m. spalio 3 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu raštu ieškovė paprašė Bendrojo Teismo imtis proceso organizavimo priemonės – leisti pateikti rašytines pastabas atsakant į Komisijos pastabas dėl ieškinio priimtimumo, nes jos pirmą kartą išdėstytos triplike.
- 15 2013 m. spalio 14, 24 ir 29 d. raštuose Komisija, Prancūzijos Respublika ir *FagorBrandt* išdėstė pastabas dėl ieškovės prašymo imtis proceso organizavimo priemonės.
- 16 2013 m. gruodžio 5 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktuose raštuose *FagorBrandt* ir Prancūzijos Respublika išdėstė įstojimo į bylą paaiškinimus.
- 17 2013 m. gruodžio 6 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktame rašte *Electrolux* išdėstė savo įstojimo į bylą paaiškinimus.
- 18 2014 m. vasario 19 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktame rašte Komisija išdėstė savo pastabas dėl Prancūzijos Respublikos, *FagorBrandt* ir *Electrolux* įstojimo į bylą paaiškinimų.
- 19 2014 m. kovo 4 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktame rašte ieškovė išdėstė savo pastabas dėl *FagorBrandt* ir Prancūzijos Respublikos įstojimo į bylą paaiškinimų.
- 20 2015 m. rugsėjo 23 d. raštu Bendrasis Teismas pranešė šalims apie proceso organizavimo priemones. Bendrasis Teismas, be kita ko, paprašė ieškovės atsakyti į Komisijos argumentus, kuriais ginčijamas ieškinio priimtimumas, ir pagrįsti šiuo klausimu savo rašytiniuose dokumentuose išdėstytus argumentus.
- 21 2015 m. spalio 9 ir 30 d. raštuose Komisija, o paskui ieškovė atsakė į Bendrojo Teismo klausimus.
- 22 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į antrąją kolegiją, todėl ši byla buvo paskirta šiai kolegijai.
- 23 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
 - panaikinti visą ginčijamą sprendimą dėl to, kad neįvykdyta viena ar daugiau kumuliatyvių sąlygų, nurodytų gairėse dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti (OL C 244, 2004, p. 2), arba dėl to, kad bet koku atveju Komisija tinkamai teisiškai neįvertino, ar kiekviena iš šių sąlygų yra įvykdyta,
 - nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti visą ginčijamą sprendimą, nes juo pažeista SESV 296 straipsnyje nustatyta pareiga motyvuoti,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas,
 - nurodyti Prancūzijos Respublikai ir *FagorBrandt* padengti savo išlaidas.

24 *Electrolux* Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti visą ginčijamą sprendimą dėl to, kad neįvykdyta viena ar daugiau (kumuliatyvių) sąlygų, nurodytų gairėse dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti, arba dėl to, kad bet koku atveju Komisija tinkamai teisiškai neįvertino, ar kiekviena iš šių sąlygų yra įvykdyta,
- nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti visą ginčijamą sprendimą dėl SESV 296 straipsnio pažeidimo.

25 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

26 *FagorBrandt* Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį kaip nepriimtina arba kaip nepagrįstą,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

27 Prancūzijos Respublika Bendrojo Teismo prašo atmesti ieškinį.

Dėl teisės

- 28 Komisija, palaikoma Prancūzijos Respublikos ir *FagorBrandt*, triplike teigia, kad, remiantis teismų praktika, tai, jog įmonė buvo išklaudyta ir procedūros eigą daugiausia nulėmė jos pastabos, yra reikšminga aplinkybė vertinant teisę pareikšti ieškinį, tačiau neatleidžia šios įmonės nuo pareigos įrodyti, kad nagrinėjama pagalba gali padaryti „didelį poveikį“ jos padėčiai rinkoje. Dėl „didelio poveikio“ Komisija pažymi, kad atsižvelgiant į teismų praktiką, siekiant įrodyti, jog ta įmonė yra konkrečiai susijusi, nepakanka nurodyti, kad nagrinėjama pagalba gali turėti „tam tikrą poveikį“ konkurencijos santykiams ir kad atitinkama įmonė konkuruoja su naudos gavėja. Priešingai, reikia įrodyti, kad dėl pagalbos ieškovei padarytas konkretus poveikis, palyginti su konkurentais. Ji nurodo, kad ši pagrindinį reikalavimą neseniai priminė Teisingumo Teismas 2013 m. birželio 13 d. Sprendime *Ryanair / Komisija* (C-287/12 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:395).
- 29 Pastabose dėl *FagorBrandt* ir Prancūzijos Respublikos įstojimo į bylą paaiškinimų ir atsakymuose į 2015 m. spalio 15 d. Bendrojo Teismo klausimus ieškovė pirmiausia nurodo, kad iš ginčijamo sprendimo aiškiai matyti, jog nagrinėjama priemone numatyta pagalba padarė didelį poveikį jos padėčiai rinkoje.
- 30 Šiuo klausimu ieškovė, palaikoma *Electrolux*, remiasi, pirma, ginčijamo sprendimo 18 konstatuojamąja dalimi, kurioje nurodyta, kad „[n]egavusi pagalbos, „FagorBrandt“ pasitrauktų iš rinkos“ ir kad „[t]odėl „FagorBrandt“ pasitraukimas iš rinkos leistų jos konkurentėms Europoje labai padidinti savo produkciją ir pardavimą“, antra, to sprendimo 93 konstatuojamąja dalimi, kurioje nurodyta, kad „restruktūrizavimo pagalba savaime iškraipo konkurenciją neleidama [naudos] gavėjui pasitraukti iš rinkos ir taip stabdydama konkuruojančių įmonių plėtrą“, trečia, to sprendimo 94 konstatuojamąja dalimi, kurioje skelbiama, kad „[b]e valstybės pagalbos „FagorBrandt“ greitai pasitrauktų iš rinkos <...> Todėl įmonės „FagorBrandt“ pasitraukimas iš rinkos leistų jos konkurentams Europoje labai padidinti savo pardavimo apimtį, taigi ir gamybą“, ir, ketvirta, ginčijamo sprendimo 105 ir 109 konstatuojamosiomis dalimis, kuriose nurodyta, kad *Whirlpool* yra viena iš „pagrindinių įmonės „FagorBrandt“ konkurentų“

Prancūzijos šaldytuvų, šaldiklių ir indaplovių rinkoje. Iš to ji daro išvadą, kad pacitavusi šias ginčijamo sprendimo konstatuojamąsias dalis savo rašytiniuose dokumentuose ji pakankamai teisiškai įrodė, kad jos padėčiai rinkoje padarytas didelis poveikis.

- 31 Ieškovė taip pat pažymi, kad iki tripliko Komisija neginčijo nei jos konkrečios sąsajos su Sprendimu 2009/485, nei to, kad 2012 m. vasario 14 d. Sprendime *Electrolux / Komisija* (T-115/09 ir T-116/09, EU:T:2012:76) Bendrasis Teismas nekėlė klausimo dėl ieškinio priimtumo. Atsakydama į Bendrojo Teismo klausimus, šiuo atžvilgiu ji iš esmės nurodė, kad 2012 m. vasario 14 d. Sprendimas *Electrolux / Komisija* (T-115/09 ir T-116/09, EU:T:2012:76) įgijo *res judicata* galią dėl ieškinio priimtumo klausimo, visų pirma todėl, kad ginčijamas sprendimas pagrįstas ta pačia administracine byla, kaip ir Sprendimas 2009/485, jame išdėstyti tie patys argumentai, o Komisija nepateikė argumentų ar įrodymų, kurie Bendrajam Teismui leistų atskirti ieškinio priimtumo klausimą šiame procese nuo klausimo dėl ieškinio priimtumo, kuris tinkamai nustatytas per ankstesnę procesą priimtame 2012 m. vasario 14 d. Sprendime *Electrolux / Komisija* (T-115/09 ir T-116/09, EU:T:2012:76).
- 32 Be to, ieškovė pažymi, kad bet koku atveju ji skiriasi nuo kitų rinkos įmonių.
- 33 Pirma, ji teigia, kad būdama antra Prancūzijos rinkoje ji neabejotinai gautų daugiau naudos pasitraukus naudos gavėjai nei jos konkurentai. Šiuo klausimu ji teigia, kad 2013 m. viduryje pagalbos gavėjai nutraukus veiklą ji „įgijo didelę Prancūzijos rinkos dalį“ ir net jei ji būtų susigrąžinusi tik 1% *FagorBrandt* rinkos dalies, tai atitiktų ginčijamame sprendime nurodytos pagalbos dydį. Be to, ieškovė teigia, kad, nelikus *FagorBrandt*, ji galėtų įgyti didelę rinkos dalį, priklausomai nuo jos užimamos antros vietos rinkoje, todėl ginčijamame sprendime nurodyta pagalba lemtų dideles negautas pajamas, kurios savaime reikštų didelį poveikį padėčiai rinkoje, kaip tai suprantama pagal teismų praktiką.
- 34 Antra, dėl didelio poveikio jos padėčiai ieškovė tvirtina, kad, kaip nurodė ieškinyje, 2001–2002 m. ji buvo viena iš potencialių naudos gavėjos pirkėjų, kai vyko pastarosios bankroto procedūra. Vis dėlto galiausiai bendrovę *Brandt* perėmė *Fagor*, nes ši įmonė išipareigojo jos nerestruktūrizuoti dvejus metus mainais į nagrinėjamą pagalbą.
- 35 Trečia, ieškovė primena, kad ji buvo labai išitraukusi į aptariamą procedūrą ir tai aiškiai išskiria ją iš kitų rinkos dalyvių.
- 36 Pirmiausia pažymėtina, kad ieškinio priimtumo klausimą Komisija pirmą kartą išskėlė triplike, nurodydama, kad ieškovė neturi teisės pareikšti ieškinio.
- 37 Tačiau reikia konstatuoti, kad Sąjungos teismas bet kuriuo momentu savo iniciatyva gali išnagrinėti ieškinio priimtumo sąlygas (šiuo klausimu žr. 1996 m. spalio 22 d. Sprendimo *Skibsværftsforeningen ir kt. / Komisija*, T-266/94, EU:T:1996:153, 40 punktą). Taigi tai, kad Komisija neginčijo ieškinio priimtumo ar, *a fortiori*, kad ginčijo jį vėliau, nereiškia, kad Bendrasis Teismas turi atsisakyti nagrinėti šį klausimą.
- 38 Be to, kaip per posėdį aiškiai pripažino Komisija, niekas netrukdo Bendrajam Teismui atsižvelgti į pastabas, išdėstytas ieškovo, po tripliko atsakant į nepriimtumu grindžiamą prieštaravimą (šiuo klausimu žr. 2013 m. kovo 7 d. Nutarties *UOP / Komisija*, T-198/09, nepaskelbta Rink., EU:T:2011:354, 32 punktą).
- 39 Todėl tikslinga išnagrinėti ieškovo pareikšto ieškinio priimtumo klausimą.
- 40 Dėl to, kad Komisija kaltina ieškovę neturėjus teisės pareikšti ieškinio, svarbu priminti, kad SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatyti du atvejai, kuriais pripažįstama fizinio ar juridinio asmens teisė pateikti ieškinį dėl ne jam skirtų Sąjungos aktų. Pirma, toks ieškinyš gali būti pareikštas,

jei šis aktas su minėtu asmeniu yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs. Antra, toks asmuo gali pareikšti ieškinį dėl reglamentuojamojo pobūdžio akto, dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, jei šis aktas yra tiesiogiai su juo susijęs.

- 41 Šiuo atveju ginčijamas sprendimas skirtas tik Prancūzijos Respublikai ir susijęs su individualia pagalba, kaip tai suprantama pagal 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 2015/1589, nustatančio išsamias [SESV 108 straipsnio] taikymo taisykles (OL L 248, 2015, p. 9), 1 straipsnio e punktą. Kadangi ginčijamo sprendimo taikymas yra individualus, jis negali būti reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, kuri taikoma visiems bendrojo taikymo aktams, išskyrus teisėkūros procedūra priimtus aktus (šiuo klausimu žr. 2014 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Castelnuovo Energia / Komisija*, T-57/11, EU:T:2014:1021, 23 punktą ir nurodytą teismų praktiką). Darytina išvada, kad dėl to, jog ieškovė nėra ginčijamo sprendimo adresatė, jos ieškinys priimtinas tik tuo atveju, jei ji tiesiogiai ir konkrečiai susijusi su tuo sprendimu.
- 42 Remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, kiti subjektai nei tie, kuriems skirtas sprendimas, gali teigti, kad jie yra konkrečiai su juo susiję tik tuo atveju, jeigu tas sprendimas jiems daro įtaką dėl tam tikrų būdingų savybių arba dėl tam tikros faktinės situacijos, kuri juos išskiria iš kitų asmenų, todėl juos individualizuoja taip pat kaip ir tokio sprendimo adresatą (1963 m. liepos 15 d. Sprendimas *Plaumann / Komisija*, 25/62, EU:C:1963:17, p. 223; 2007 m. lapkričio 22 d. Sprendimas *Sniace / Komisija*, C-260/05 P, EU:C:2007:700, 53 punktas; 2009 m. liepos 9 d. Sprendimas *3F / Komisija*, C-319/07 P, EU:C:2009:435, 29 punktas).
- 43 Kadangi ieškinys susijęs su Komisijos sprendimu valstybės pagalbos srityje, primintina, kad, vykdamas SESV 108 straipsnyje įtvirtintą valstybės pagalbos kontrolės procedūrą, turi būti išskirtas, pirma, šio straipsnio 3 dalyje numatytas pirminis pagalbos patikrinimo etapas, kurio tikslas yra tik leisti Komisijai susidaryti pirmąją nuomonę apie dalinį ar visišką nagrinėjamos pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, ir, antra, tyrimo etapas, numatytas to straipsnio 2 dalyje. Tik vykstant šiam etapui, skirtam, kad Komisijai būtų sudaryta galimybė gauti išsamią informaciją apie visus bylos duomenis, Sutartyje numatyta Komisijos pareiga pareikalauti suinteresuotųjų asmenų pateikti savo pastabas (žr. 2009 m. liepos 9 d. Sprendimo *3F / Komisija*, C-319/07 P, EU:C:2009:435, 30 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 44 Jeigu įmonė ginčija sprendimo, kuriuo vertinama pagalba, priimto remiantis SESV 108 straipsnio 3 dalimi arba per oficialią tyrimo procedūrą, pagrįstumą, vien tos aplinkybės, kad ji gali būti laikoma suinteresuotuoju asmeniu, kaip tai suprantama pagal šio straipsnio 2 dalį, nepakanka tam, kad ieškinys būtų pripažintas priimtiniu. Ji turi įrodyti, kad turi ypatingą statusą, kaip tai suprantama pagal 1963 m. liepos 15 d. Sprendimą *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17) (šiuo klausimu žr. 2015 m. lapkričio 10 d. Nutarties *Compagnia Trasporti Pubblici ir kt. / Komisija*, T-187/15, nepaskelbta Rink., EU:T:2015:846, 18 punktą). Visų pirma taip yra tada, kai pagalba, kuri yra ginčijamo sprendimo objektas, daro didelį poveikį tos įmonės padėčiai rinkoje (šiuo klausimu žr. 2005 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Komisija / Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, C-78/03 P, EU:C:2005:761, 37 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 45 Šiuo aspektu ne tik pagalbą gavusi įmonė, bet ir su ja konkuruojančios įmonės, kurios aktyviai dalyvavo pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį pradėtoje oficialioje procedūroje dėl pagalbos priemonės, buvo pripažintos konkrečiai susijusios su Komisijos sprendimu, kuriuo baigiama ši procedūra, jei pagalba, dėl kurios priimtas ginčijamas sprendimas, padarė didelį poveikį jų padėčiai rinkoje. Taigi įmonė negali remtis vien tuo, kad yra pagalbą gavusios įmonės konkurentė, tačiau, atsižvelgdama į savo galimo dalyvavimo procedūroje lygį ir grėsmės jos padėčiai rinkoje dydį, turi įrodyti, kad jos faktinė padėtis yra tokia, kuri ją išskiria analogiškai kaip ir asmenį, kuriam šis sprendimas yra skirtas (žr. 2013 m. kovo 7 d. Nutarties *UOP / Komisija*, T-198/09, nepaskelbta Rink., EU:T:2013:105, 25 ir 26 punktus ir nurodytą teismų praktiką; taip pat šiuo klausimu žr. 1986 m. sausio 28 d. Sprendimo *Cofaz ir kt. / Komisija*, 169/84, Rink., EU:C:1986:42, 25 punktą ir 2004 m. gegužės 27 d. Nutarties *Deutsche Post ir DHL / Komisija*, T-358/02, EU:T:2004:159, 33 ir 34 punktus).

- 46 Dėl tokio poveikio nustatymo Teisingumo Teismas išaiškino, jog vien to, kad toks aktas, kaip antai ginčijamas sprendimas, gali kaip nors paveikti atitinkamoje rinkoje susiklosčiusius konkurencijos santykius ir kad suinteresuotoji įmonė kaip nors konkuravo su tame akte nurodytu pagalbos gavėju, jokių būdu nepakanka, kad šią įmonę būtų galima laikyti konkrečiai susijusia su minėtu aktu (šiuo klausimu žr. 1969 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Eridania ir kt.* / Komisija, 10/68 ir 18/68, EU:C:1969:66, 7 punktą ir 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *British Aggregates* / Komisija, C-487/06 P, EU:C:2008:757, 47 punktą).
- 47 Remiantis nusistovėjusia teismų praktika, ieškovė turi pateikti savo konkurencinės padėties ypatingumo įrodymų (2004 m. gegužės 27 d. Nutarties *Deutsche Post ir DHL* / Komisija, T-358/02, EU:T:2004:159, 38 punktas ir 2009 m. vasario 10 d. Sprendimo *Deutsche Post ir DHL International* / Komisija, T-388/03, EU:T:2009:30, 49 ir 51 punktai) ir įrodyti, kad jos konkurencinei padėčiai daromas didelis poveikis, palyginti su atitinkamoje rinkoje veikiančiomis konkuruojančiomis įmonėmis (šiuo klausimu žr. 2004 m. gegužės 27 d. Nutarties *Deutsche Post ir DHL International* / Komisija, T-358/02, EU:T:2004:159, 41 punktą, 2009 m. vasario 10 d. Sprendimo *Deutsche Post ir DHL International* / Komisija, T-388/03, EU:T:2009:30, 51 punktą, 2010 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *TF1* / Komisija, T-193/06, EU:T:2010:389, 84 punktą, 2013 m. sausio 15 d. Sprendimo *Aiscat* / Komisija, T-182/10, EU:T:2013:9, 68 punktą, 2014 m. lapkričio 5 d. Sprendimo *Vtesse Networks* / Komisija, T-362/10, EU:T:2014:928, 55 punktą ir 2014 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Castelnuou Energía* / Komisija, T-57/11, EU:T:2014:1021, 35–37 punktus).
- 48 Šioje byloje ieškovė iš esmės teigia, kad yra konkrečiai susijusi su ginčijamu sprendimu, nes pagalba padėjo išlaikyti aptariamoje rinkoje įmonę, kuri nesant tokios priemonės būtų iš jos pasitraukusi. Pagalbos gavėjai likus rinkoje, ieškovė prarado pajamų, nes būdama antra Prancūzijos rinkoje ji galėjo perimti pasitraukus *FagorBrandt* atsilaisvinusią rinkos dalį.
- 49 Primintina, kad ieškinio priimtinumo sąlygos vertinamos ieškinio pareiškimo, t. y. pateikimo, momentu (2010 m. gruodžio 15 d. Nutarties *Albertini ir kt. ir Donnelly* / Parlamentas, T-219/09 ir T-326/09, EU:T:2010:519, 39 punktas ir 2014 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Castelnuou Energía* / Komisija, T-57/11, EU:T:2014:1021, 34 punktas).
- 50 Šios bylos aplinkybėmis, nors nereikia nustatyti, ar ieškovės nurodytą informaciją galima taikyti ieškinio pareiškimo momentu buvusiai konkurencinei padėčiai, kurią lėmė ginčijamas sprendimas, reikia konstatuoti, kad remiantis ta informacija negalima teigti, jog ginčijama priemone padarytas didelis poveikis jos padėčiai rinkoje.
- 51 Ieškinio 14 priede pateiktose rinkos dalių lentelėse išvardyta daugiau nei penkiolika rinkos dalyvių, veikiančių Prancūzijos ir Europos didelių elektrinių buitinių prietaisų rinkose. Tačiau, kaip Komisija teigė per posėdį, negalima nepateikiant jokių įrodymų, kurie pagrįstų šį teiginį, tiesiog preziumuoti, kad iš rinkos pasitraukus įmonei, gaunančiai pagalbą pagal ginčijamas priemones, ieškovė gerokai padidintų savo pardavimo apimtį, kai, kaip šioje byloje, rinkos struktūra yra nekoncentruota ir joje yra daug dalyvių (šiuo klausimu žr. 2012 m. sausio 11 d. Nutarties *Phoenix-Reisen ir DRV* / Komisija, T-58/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2012:3, 50 punktą).
- 52 Ieškovės nurodytose ginčijamo sprendimo konstatuojamosiose dalyse (kurios cituotos šio sprendimo 30 punkte) tik išdėstyti bendro pobūdžio teiginiai, kurie gali būti taikomi visiems aptariamos rinkos dalyviams. Nors jose, be kita ko, nurodyta, kad *FagorBrandt* pasitraukimas iš rinkos būtų leidęs jos konkurentėms Europoje labai padidinti savo pardavimo apimtį, o kartu ir gamybą (18 ir 94 konstatuojamosios dalys), remiantis jomis jokių būdu negalima preziumuoti, kad dėl ginčijamos priemonės ieškovė būtų patyrusi didesnę poveikį nei vidutiniškai visos jos konkurentės (šiuo klausimu žr. 2014 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Castelnuou Energía* / Komisija, T-57/11, EU:T:2014:1021, 35 punktą) ar kad jos plėtra būtų buvusi kur kas geresnė, jei nebūtų leista taikyti ginčijamos priemonės (šiuo klausimu žr. 2004 m. gegužės 27 d. Nutarties *Deutsche Post ir DHL* / Komisija, T-358/02, EU:T:2004:159, 43 punktą). Konkrečiai, negalima patikrinti, ar ieškovė turėtų daugiau galimybių nei

vidutiniškai jos konkurentės perimti dėl *FagorBrandt* pasitraukimo atsilaisvinusią paklausą. Visų pirma, ieškovė neįrodė, kad ginčijama pagalba padėjo jos gavėjai išlaikyti rinkos dalį, kuri priešingu atveju būtų atitekusiai pačiai ieškovei (2013 m. birželio 13 d. Sprendimo *Ryanair / Komisija*, C-287/12 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:395, 113 punktas), ir kad todėl ieškovė negavo daug pajamų, palyginti su kitomis konkurentėmis, o tai rodytų didelį poveikį jos padėčiai rinkoje. Priešingai, nei teigia ieškovė, dėl jos antrosios po pagalbos gavėjos pozicijos rinkoje savaime negalima preziumuoti didelio poveikio jos padėčiai rinkoje (šiuo klausimu žr. 2008 m. rugpjūčio 27 d. Nutarties *Adomex / Komisija*, T-315/05, nepaskelbta Rink., EU:T:2008:300, 28 punktą).

- 53 Jokie ieškovės pateikti argumentai negali paneigti šio sprendimo 50–52 punktuose padarytos išvados dėl ieškovės teisės pareikšti ieškinį nebuvimo, nes ieškinio pareiškimo momentu nepateikta didelio poveikio jos konkurencinei padėčiai įrodymų.
- 54 Pirma, fakto, kad 2013 m. viduryje pagalbos gavėjai nutraukus veiklą ieškovė „įgijo didelę Prancūzijos rinkos dalį“ (žr. šio sprendimo 33 punktą), nepagrindžia jokie įrodymai. Bet kokiu atveju, net ir darant prielaidą, kad šis faktas įrodytas, ieškovė neteigia, jog, remiantis teismų praktika (žr. šio sprendimo 47 punktą), tai rodo ypatingą jos konkurencinę padėtį, palyginti su konkurentėmis. Tas pats pasakytina apie aplinkybę, kad net jei ieškovė būtų susigražinusi tik 1 % *FagorBrandt* rinkos dalies, tai atitiktų ginčijamame sprendime nurodytos pagalbos dydį. Ši išvada taikytina visiems rinkos dalyviams.
- 55 Antra, ieškovės dalyvavimas tyrimo procedūroje negali padėti preziumuoti didelio poveikio jos padėčiai rinkoje. Vien dėl ieškovės dalyvavimo administracinėje procedūroje negalima daryti išvados, kad ji turi teisę pareikšti ieškinį (2013 m. kovo 7 d. Nutarties *UOP / Komisija*, T-198/09, nepaskelbta Rink., EU:T:2013:105, 27 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2007 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Sniace / Komisija*, C-260/05 P, EU:C:2007:700, 60 punktą), net jei ji vaidino svarbų vaidmenį procedūroje ir, be kita ko, pateikė skundą, o po jo priimtas ginčijamas sprendimas (šiuo klausimu žr. 2009 m. liepos 9 d. Sprendimo *3F / Komisija*, C-319/07 P, EU:C:2009:435, 94 ir 95 punktus).
- 56 Trečia, tai, kad 2001–2002 m. ieškovė buvo viena iš potencialių pagalbos gavėjos pirkėjų, kai vyko pastarosios bankroto procedūra (žr. šio sprendimo 34 punktą), neturi reikšmės vertinant ieškovės galimybes praėjus daugiau nei dešimt metų po tos procedūros perimti didesnę iš rinkos pasitraukus *FagorBrandt* atsilaisvinusią rinkos dalį, nei perimtų ieškovės konkurentės.
- 57 Galiausiai, ketvirta, kalbant apie *res judicata* principą neturi reikšmės tai, kad 2012 m. vasario 14 d. Sprendime *Electrolux / Komisija* (T-115/09 ir T-116/09, EU:T:2012:76) Bendrasis Teismas savo iniciatyva nekėlė klausimo dėl ieškovės teisės pareikšti ieškinį, nors ankstesniame ieškinyje išdėstyti argumentai dėl Sprendimo 2009/485 panaikinimo, ieškovės požiūriu, yra visais atžvilgiais panašūs į tuos, kurie dėl ginčijamo sprendimo išdėstyti šiame ieškinyje.
- 58 Reikia konstatuoti, kad fizinio ar juridinio asmens konkrečios sąsajos buvimas turi būti vertinamas ieškinio pateikimo dieną ir priklauso tik nuo ginčijamo sprendimo (2012 m. kovo 29 d. Nutarties *Asociación Española de Banca / Komisija*, T-236/10, EU:T:2012:176, 38 punktas). Taigi 2012 m. vasario 14 d. Sprendimo *Electrolux / Komisija* (T-115/09 ir T-116/09, EU:T:2012:76) *res judicata* galia, susijusi su Sprendimo 2009/485 teisėtumu, negali nulemti ieškovės teisės pareikšti šį ieškinį dėl ginčijamo sprendimo.
- 59 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad ieškovė neįrodė, jog ginčijamame sprendime numatyta pagalba daro didelį poveikį jos padėčiai. Todėl ieškovės pareikštą ieškinį reikia atmesti kaip nepriimtina.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 60 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas, taip pat Komisijos bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.
- 61 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį įstojusios į bylą valstybės narės padengia savo išlaidas. Todėl Prancūzijos Respublika padengia savo patirtas išlaidas. Kitos į bylą įstojusios šalys taip pat padengia kiekviena savo bylinėjimosi išlaidas pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalį.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtina.**
- 2. *Whirlpool Europe BV* padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Prancūzijos Respublika, *Electrolux AB* ir *Fagor France SA* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Paskelbta 2016 m. birželio 22 d viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.